

Peliriippuvuuteni

Julkaistu 21.11.2007

Makaan sängyllä selälläni ja mietin. Puhelin soi. Tuntematon numero soittaa mutta päätän kuitenkin vastata. Soittaja on Luottokunnasta. Luottokorttini rajat ovat ylittyneet, kortilla on tehty monta isoa suoritusta. Luottokunnan henkilö tiedustelee onko korttini varastettu. Sanon, että ei ole, mutta kortin voi sulkea. Olin juuri pelannut taas yhden yön ja hävinnyt lähes 3000 euroa. Mielessäni on vain ajatus, että tästä on tultava loppu.

Tapahtumasta huolimatta jatkan pelaamista. Pelivelkaa kertyy lopulta lähes 15 000 euroa. Samalla tuhoutumassa on myös parisuhde. Tappiot masentavat, jonka näkyy parisuhteessa. Salailua, valehtelua valehtelun perään ja ainaista vakuuttelua, että en enää pelaa. Myös mielenterveys alkaa olla kovilla. Jopa itsetuhoiset ajatukset tulevat aikaisemmin niin sosiaalisen ja iloisen nuoren ihmisen mieleen. Ei helvetti. Elämään on tultava muutos.

Mistä kaikki alkoi?

Tarina alkaa eräänä syyskuisena päivänä ollessani noin 10-vuotias. Minä ja kaksi parasta kaveriani lähdetään koulun jälkeen naapurikaupunkiin jääkiekkokorttikauppaan. Eletään 90-luvun alkuvuosia, jolloin jääkiekkokorttien kerääminen oli lähes kaikkien pikkupoikien harrastus. Päästyämme perille ystäväni laittavat muutaman markan aseman Venttiin. Rahat menevät ja minuakin yllytetään laittamaan kolikko. Laitan viiden markan kolikon. Rahallisesti viisi markaakin on paljon. Eletäänhän vielä lama-aikaa ja toisaalta viikkorahan ollessa 25 markkaa, on isosta rahasta kyse. Muistan päivän kuin eilisen. Siihen aikaan Ventissä oli ominaisuus, että jos laittoi viiden markan kolikon, oletuspanos oli myös viisi markkaa. Niin siinä sitten käy. Peli pyörähtää käyntiin viidellä markalla. Ei siinä niin pitänyt käydä. Sitten tapahtuu ihme. Tulee ventti kolmella ja viisitoista markkaa. Pienen pojan mieleen pinttyy vuosiksi kuva, että peleistä voittaa helposti. Sillä kerralla otan rahat kiireesti ulos peliautomaatista ja matka jatkuu.

Tämän jälkeen pelaaminen jatkuu parhaan kaverini kanssa. Hän saattaa laittaa automaattiin jopa 100 markkaa! Avioerolapsi saa kaiken, myös rahaa peleihin. Tässä vaiheessa minä seuraan vielä maltillisesti vieressä laittaen muutaman markan, lähinnä minkä saan löytäessäni pulloja ja viedessäni ne pullopalautukseen. Pullopalautuskone sijaitsee marketissa ja vieressä on pelikoneet. Pikkuhiljaa alan käydä pelaamassa myös yksikseni. Välillä menee 30 markkaa, joka on tässä vaiheessa viikkorahani. Toisaalta välillä saan 300 markkaa äidiltäni housuihin. Välillä nekin menee. Palaan kotiin ilman housuja. En kehtaa myöntää, että pelaan. Keksin mitä kummallisimpia valheita. Vähitellen äidilleni selviää totuus. Hän näkee usein minut pelaamassa paikallisessa Veikkaus-toimistossa. Myös lehtireportteri ottaa minusta 15-vuotiaana kuvan kun pelaan RAY:n Pokeria. Kuva tulee nuorten pelaamisesta kertovaan artikkeliin. Tässä vaiheessa pelaaminen alkaa olla jo suuri ongelma. Kaverit ovat vaihtuneet mutta myös paras kaverini pelaa. Vaihtuneita ovat myös automaattit. Vanha "kunnon" pokeri on poistunut ja tilalle on tullut uudemmat, entistä ahneemmat pelikoneet. Näin ainakin mielestäni.

Voitot

Pelikoneiden pelaaminen ei koskaan ole elämäni aikana ollut pelkästään rahallista tappiota. Välillä tuli voittoja jopa suhteellisen hyvin. Jo nuorempana saatoin voittaa muutamalla markalla jopa sata markkaa. Mielessäni on edelleen peliurani alkuajat, jolloin taskuni pohjalta löytyi viisikymmentä penniä. Eteeni sattui pullo, josta tiesin saavani toiset viisikymmentä senttiä. Kasassa oli siis markka ja laitoin sen marketin automaattiin. Lopulta taskussani oli 80 markkaa. Paljon rahaa.

Ehkäpä edellä mainitun kokemuksen kaltaiset muistot ovat pitäneet minut pelien tiellä. Mielessä on tappioista huolimatta säilyneet positiiviset muistot. Lähes aina kahdeksantoista ikävuoteen saakka luulin voittavani RAY:n peleistä.

Pelien rajoittaminen alaikäisiltä

Peliautomaattien viereen alkoi ilmestyä noin viidentoista ikävuoden kohdalla kylttejä, jossa kerrottiin, että pelit ovat kiellettyjä alaikäisiltä. Silti, kukaan ei ollut koskaan estämässä pelaamista. Vain todella harvoin joku viitsi kysyä ikää. Järjestelmä, jossa pelaajien ikäraja ei valvota ei yksinkertaisesti toimi. Jos alaikäisten pelaamista halutaan rajoittaa, niin ainoa vaihtoehto on siirtää peliautomaattit kasinoille. Samalla saataisiin myös pelien alaikäraja nostettua kahdeksantoista ikävuoteen.

Tappiot

Alaikäisenä tappiot olivat maksimissaan sadoissa markoissa. Lähinnä pelattiin takaisin voitettuja rahoja ja toisaalta kun voitettiin, niin lainattiin toisillemme (lainasin silloiselle parhaalle kaverilleni ja hän joskus minulle). Tappioista mieleen painuvin oli 500 markan tappio eräällä Täyspotti-kasinolla. Ikää oli tuolloin 15 vuotta. Rahalla piti ostaa koulun alkajaisiksi uudet housut. Ja rahalla olisi sellaiset saanutkin. Sata markkaa kerrallaan vaihdoin automaattissa kolikoiksi. Mitään en voittanut ja hävisin lopulta kaiken. Olo oli tämän jälkeen todella tyhjä.

Sittemmin tappiot muuttuivat suuremmiksi. Velkaannuin sen aikaiselle tyttöystävälleni kuudentoista ikävuoden kohdalla ja parhaimmillaan velkaa oli 1800 markkaa! Lukion ensimmäisenä vuotena olisivat housut jääneet jälleen kerran ostamatta ilman lainaa tyttöystävältä.

Täysi-ikäisyyden myötä tulivat uudet houkutukset. RAY:n koneista ei enää "voittanut" tarpeeksi ja markan vaihduttua euroksi myös pelaamisen mielekkäys katosi. Siinä missä ennen saattoi voittaa 200 markkaa (paljon kolikoita) niin 20 euron päävoiton saaminen ei enää tuntunutkaan samalta.

Siirryin pelaamaan PAF:in kasinolle. Rahaa oli helppo siirtää verkkopankin kautta ja myös nopeata. Tappiot liikkuivat sadoissa euroissa. Kerran voitin 1,20 euron panoksella 480 euroa! Jälleen kerran mieleni valtasi pitkäksi aikaa hyvän olon tunne ja tappiot eivät tuntuneet pahalta. Lopulta hävisin voitot ja paljon enemmän. PAF oli kuin kannabis huumeiden käyttäjälle: helppokäyttöinen ja vaarattoman oloinen, mutta samalla todella kavala portti koviin huumeisiin. Tässä tapauksessa "koviin" peleihin. Siirryin pelaamaan luottokortilla ulkomaisille kasinoille. Talletukset tein helposti luottokortilla ja talletuksen yhteydessä sain talletusbonuksen.

Ulkomaisten kasinoiden myötä siirryin vaarallisille vesille. Sen lisäksi, että tuli tappioita, tuli myös muita harmejä. Kun ulkomaiselta kasinolta voitti suuremman summan, sen saaminen tuntui olevan lähes mahdotonta. Aluksi kasinot hyvittivät luottokorttia mutta lopulta ainoaksi mahdollisuudeksi tarjottiin sekkiä. Sekki ei ollut itselleni tuttu asia mutta viikon kuluttua kuriiri sekin kuitenkin toi. Sekki oli merkitty Libanonilaiseen pankkiin osoitetuksi maksupyynnöksi. Kynnys marssia sekin kanssa pankkiin oli suuri, koska samalla piti myös selittää mistä rahat ovat tulleet. Vastasin pankissa rehellisesti, että Internet-kasinosta. Vielä tänäkin päivänä elän pelossa, koska en tiedä miten verottaja suhtautuisi voittoihin (vaikka loppujen lopuksi voittoa ei pelaamisesta jäänyt). Vuoden 2006 aikana kierrätin rahaa nettikasinoiden kautta lähes 30 000 euroa! Näistä tappioiden osuudeksi on muodostunut noin 15 000 tuhatta euroa. Loput "liikevaihdosta" tuli voittojen kierrättämisestä.

Sekkien vaikeus selvisi pian ja noin 10 sekun jälkeen päätin avata tilin Moneybookersille (ensiksi tosin Nettellerille, joka sittemmin jäädettiin Amerikassa pelaajien varoja, joten en uskaltanut käyttää palvelua enää). Kielitaidosta oli hyötyä, koska tilien varmistukset ym. tapahtuivat puhelinsoitolla. Lopputuloksena voin todeta, että Moneybookers toimii palveluna aivan loistavasti. Ainoa miinuspuoli on tappioiden helppous ja kun "mopo lähtee käsistä" niin tappioita syntyy ja rutkasti.

Tappiona voin pitää myös henkilötietojen luovuttamista epämääräisille kasinoille. Pelaaminen itsessään ei vaadi muuta kuin luottokortin. Sen sijaan voittojen lunastaminen on huomattavasti vaikeampaa. Eräs kasino vaati kuvallista henkilötodistusta ja luottokorttikopiota. Kun pelitililläni on voittoja lähes 6000 euroa ja luottokortilla tappioita 3000 euroa niin jopa fiksumpi ihminen lähettää pyydytyt asiakirjat. Saan edelleen välillä tavallisen postin välityksellä kummallisia kirjeitä kasinoilta, joissa en ole pelannut enää pitkään aikaan. Onneksi osoitekin on jo muuttunut ja posti palauttaa kirjeet lähettäjiille. Ehkäpä henkilötietoni joskus katoavat rekistereistä. Epäilen kuitenkin.

Suljin luottokortit ja siirryin käyttämään myös talletuksissa Moneybookersia. Tämä johti lopulta nykyisellään noin 15 000 euron pelivelkoihin. Lisäksi on mennyt kaikki ylimääräinen raha.

Tappioksi olen kokenut myös luottamuksen menettämisen parisuhteessa. Peliriippuvuudesta kärsii todella paljon myös lähimmäiset. Peliriippuvuus on yhtä paha asia puolisolle ja perheelle kuin itse peliriippuvaiselle.

Lainaaminen ja pelien rahoittaminen

Pelaamistani olen aina rahoittanut lainoilla. Nuorempana lainattiin toisiltamme, myöhemmin tyttöystävältäni ja lopulta pankista. Pikavippeihin en ole koskaan sortunut. Sen sijaan monenlaisia luottoja on tullut otettua.

Lainaamiseen liittyvistä muistoista tulee mieleen joulu kymmenen vuoden takaa. Sain 1000 markkaa joululahjaksi vanhemiltani ja rahat menivät tietenkin pelaamiseen. Lopulta kaverini oli minulle 700 markkaa velkaa ja minulla rahaa 400 markkaa. Lainaisin voittoja kaverilleni ja hävisimme yhdessä rahojani. Loppujen lopuksi hävisin kaikki rahat. Kaverini

kertoi vanhemmilleen ja he maksoivat velan minulle.

Ennen täysi-ikää pankista ei saanut lainaa. Toki luotollisen tilin (200 euroa) sai. Sittenkin opiskelujen myötä sain kuitenkin luottokortin ja niitä tuli myös useasta pankista otettua. Parhaimmillaan käytössäni oli kolme luottokorttia. Kaikki kortit olivat vain pelaamista varten. Luottolimiitit vaihtelivat 800 eurosta 5000 euroon. Luottokorttien tappioita ja maksuja rahoitin aluksi Sammon kohtuullisen koron kulutusluotolla. Sen jälkeen otin toisesta pankista Joustoluottoa maksaakseni pois tämän kalliin lainan ja luottokorttivelat. Sorruin kuitenkin taas uudelleen ja jälleen olivat kortit limiitissä. Nyt velkoja on kortti velat yhteenlaskettuna noin 15 000 euroa. Tappioiden hyväksyminen on vaikeata. Maksettavana on samaan aikaan myös asuntolaina ja autolaina. Vähitellen laina kuitenkin pienene ja lopulta se on maksettu.

Eräs tapa pelien rahoittamiseksi on ollut "omat bisnekset". Tein ammattiani sivuavia töitä työajan jälkeen. Lisäksi myin omaisuuttani ja hankin mm. kytky-puhelimen, jonka sain ilmaiseksi ja jonka pystyin myymään lähes uuden hinnalla. Maksettavaa kuitenkin jäi kuukausittain. Nykyään kun seuraa Huuto.net huutokauppasivustoa voi huomata, että moni muu on keksinyt saman tavan tehdä nopeasti käteistä.

Pahoinvointi

Peliriippuvuuteeni on liittynyt olennaisesti myös fyysiset oireet. Välillä tuli oikein huono olo, jos en päässyt pelaamaan. Kun pääsin peliautomaatin ääreen, niin minulle tuli jälleen fyysisesti parempi olo. Myöhemmin puolestaan tietokoneella pelaaminen aiheutti pahaa oloa. Suuret tappiot saattoivat aiheuttaa oksentelua. Mieleepä tulee myös oksentelu kun voitoin 16 ikävuoden kohdalla yllättäen viidellä markalla 200 markkaa. Voitto aiheutti oksennusreaktion. Oireina on ollut myös jonkinlaiset rauhattomuuteen liittyneet pakkoliikkeet.

Pahoinvointi oli myös henkistä. Jo nuorena halusin lopettaa pelaamisen, koska huomasin sen aiheuttavan fyysisten oireiden lisäksi henkisiä oireita, kuten itseluottamuksen menettämistä ja masennusta. Mielenterveys oli kovilla kun suurten häviöiden jälkeen piti mennä taas seuraavana päivänä kouluun (myöhemmin töihin) ja olla virkeä.

Irti peleistä

Päätös lopettaa pelaaminen oli ollut mielessä monta kertaa. Lopettamista tuli yritettyä myös useasti. Kertaalleen olin pelaamisen välissä lähes vuoden pelaamatta. Tämän jälkeen kuitenkin taas sorruin. Nyt on kuitenkin kaiken kokeneena päättänyt lopettaa, lopullisesti. Ei enää ikinä pelejä.

Hoito

En kuulu niihin ihmisiin, jotka haluaisivat jakaa murheita vieraiden ihmisten kanssa. Tästä johtuen en ole koskaan hakeutunut vertaisryhmiin. Tarkoitus on kuitenkin joskus käydä, kunhan saan asiat itseni kanssa järjestykseen. Tällä hetkellä paras hoitomenetelmä minulle on lukea toisten ajatuksia Internetistä. Lisäksi oman pelihistorian selvittäminen tässä tekstissä on jotain mitä en ole koskaan ennen tehnyt. Tällä kertaa putsaan pöydän kokonaan.

Elämä nyt

Kaikesta huolimatta elämä jatkuu. Toivottavasti ei tarvitse enää koskaan pelata. RAY:n pelejä en ole pelannut vuosiin ja PAF on myös historiaa. Pelitili on suljettu ja pyytänyt, etten edes voi avata pelitiliä. Ulkomaiset kasinot olen sulkenut ja jäljellä on vain enää yksi luottokortti. Pelivelkaa on mutta jos sitä ei tule enää lisää niin tiedän selviäväni. Eteenpäin mennään päivä kerrallaan.

Nimimerkki:

Anonyymi

link

Lähde verkko-osoite: <https://paihdelinkki.fi/fi/tarinat/lue-tarinoita/pelaaminen/peliriippuvuuteni>